

KOBERSKÉ

ROZHLEDY

Nepravidelný čtvrtletník

Ročník 8

Číslo 2

Červenec 1999

Cena 10 Kč

OBSAH :

Úvodník	(2)
Informace z radnice	(3)
Příspěvky, polemika	(4)
Zprávy ze školy	(13)
Kultura	(16)
Světlo do historie	(17)
Společenská rubrika	(18)
Na poslední chvíli	(19)
Štěbetání	(20)
Slovo na závěr	(22)

LÉTO BUDIŽ POCHVÁLENO

Jako každý rok, lze zcela jistě konstatovat nezvratnou a pro školáky netrpělivě očekávanou událost, že prázdniny budou. Nic na tom nezmění vláda sociální demokracie ani jakékoli obsazení na radnici. Paní učitelka rozdá vysvědčení, posbírá květiny jak mediální hvězda i od těch, jimž moc radosti neudělala a všichni začnou ukrajovat tu nejkouzelnější část roku. Menší část si půjde odpočinout od školáků a ta větší si půjde konečně užít toho, co jim pak delší část života budou připomínat jen vzpomínky, neboť prázdniny patří jen k nejranějšímu mládí.

Avšak i tak budiž léto pochváleno. Zůstává symbolem prvních výsledků celoroční práce a dovolených. S těmi krásnými vzpomínkami z nichž na fotografiích i videozáznamech žijeme po celý zbytek roku, i s těmi méně krásnými, s nimiž ovšem žijeme tak dlouho taky. Život nás prostě svou pestrostí neustále překvapuje a jeden neúspěch vůbec nemusí znamenat neúspěch v dalších existencích.

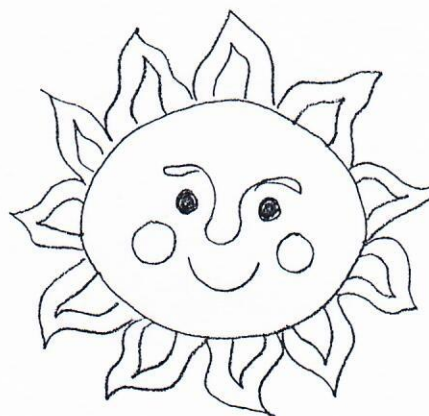
Okřídlené rčení říká, že každý je strůjcem svého neštěstí. Dodejme jen, že totéž platí i o štěstí a také to, že má-li někdo "štěstí plnou náruč" nemusí to ještě znamenat, že je šťastný. Někdo se spokojí i s málem a je rád, že se mu urodí třeba okurky, i když cibule a jahody za moc nestojí. Jinému postačí

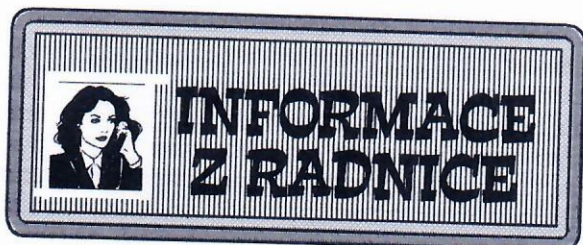
doměček se zahrádkou a druhý bez luxusního auta ztrácí smysl života.

Každý jsme jiný, ale všem svítí slunce stejně, ať jsme chudí či bohatí, ať jsme šťastní či nešťastní a dokonce i tehdy, když si to přejeme či nepřejeme. Tak mocní nejsme, abychom si poroučeli všude a všemu. A to je také dobře, neboť jen tak můžeme o něco usilovat, na něco se těšit, získávat pobídku do dalšího konání. Jako ti školáci, jejichž nejbližší, podle nás krátkozraká, vidina se již naplňuje.

Ale i oni budou jednou starší, s rozumem, jenž nám chyběl i v našem mládí. I bezstarostnosti je však třeba. Oprostit se od oné ustarané vážnosti a třeba se na chvíli vrátit do dětských let. Nastavit svou tvář slunci, nechat se ovívat teplým vánkem, naslouchat šplouchání vln, šumění stromů v temném lese a snít. Probudit svou fantazii, na kterou pro samou práci nebyl čas, uvolnit myšlenky, spoutané povinnostmi a "přiměřenosti věku a postavení" a udělat si změnou svého chování radost. Třeba tím uděláme radost i jiným a něco z toho objevenějšího zůstane i natrvalo. Třeba v poznání, že jsme jiní, než za jaké nás mají. A k tomu je léto jak stvořené. Proto: "Budiž pochváleno!"

redakce

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

Zpráva o výsledcích přezkoumání hospodaření obce za rok 1998

Předmětem přezkoumání hospodaření obce bylo :

- a) ověření údajů v roční závěrce a v závěrečném účtu obce se skutečným stavem majetku, závazků, finanční situace a výsledkem hospodaření obce podle jejího schváleného rozpočtu;
- b) ověření úplného a průkazného vedení účetnictví a jeho správnosti;
- c) zda hospodaření obce odpovídá platným obecně závazným právním předpisům, včetně dodržení rozpočtových vztahů ke státnímu rozpočtu.

Hospodaření obce Kobeřice u Brna skončilo v roce 1998 přebytkem ve výši 209 603.45 Kč.

Výrok auditora :

"Na základě provedeného přezkoumání hospodaření obce, lze konstatovat, že účetní závěrka za rok 1998 byla sestavena na základě účetnictví vedeného v souladu s platnými právními předpisy pro vedení účetnictví a údaje v účetní závěrce pravdivě a reálně vyjadřují finanční situaci obce. Tyto skutečnosti nás vedou k závěru doporučit zastupitelstvu obce schválení vyúčtování hospodaření a účetní závěrku za rok 1998 **bez výhrad.**"

Žádost Farního úřadu Otnice

Farní úřad v Otnicích v souvislosti s výstavbou plynovodní přípojky a plynového topení v objektu římskokatolického kostela sv. Jiljí, požádal zastupitelstvo obce o finanční příspěvek.

Na jednání zastupitelstvo obce *odsouhlasilo poskytnutí finálního příspěvku ve výši 15 000 Kč na výstavu plynovodní přípojky.*

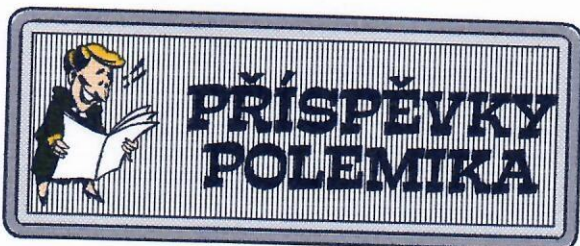
Prodej akcií JME a.s. , JMP a.s.

Obec je vlastníkem akcií v celkovém počtu :

JME a.s. :	296 kusů
JMP a.s. :	127 kusů

Zastupitelstvo obce odsouhlasilo prodej těchto akcií, který se uskutečnil na základě předložených smluv dne 26.5.1999.

* * * * *

"MILIONÁŘI" V KOBEŘICÍCH

Je s podivem, co všechno lidé nedokáží uvést jako argument, jen aby prosadili nebo zakryli svůj záměr, či krátkou paměť. Snaha zastupitelstva zabránit tomu, aby poklesl počet obyvatelstva, zvláště pak aktivního, je veden nutností nejen potřebných financí, ale i toho, aby nepřišla o provozování školy, aby nebyla omezena autobusová doprava a aby se mohly rozvíjet služby pro obyvatele.

Z tohoto důvodu také má snahu vycházet vstříc všem, byť zatím ojedinelým, kteří jsou ochotni tady postavit svůj dům a být obyvateli obce. Z územního plánu vyplývá, že nelze stavět kdekoliv a to musí i obec respektovat. Obecní předchůdci za dobu existence obce zařídili to, že obecní pozemky se nacházejí tam, kde stavět nikdo nebude, ani kdyby mu obec snesla modré s nebe. Prostě na periférii obecního katastru, kde o výměně nikdo nechce ani slyšet, byť by to byla i úrodnější půda. A i to málo co obec má, se nájemníci snaží držet, jako kdyby to bylo jejich vlastní. Obojí je pochopitelné, nepochopitelný však je neobjektivní pohled nejen na dodržování zákona, ale na podstatu věci samotné. To se vyžaduje pouze od obce.

Vzhledem k současné situaci, kdy zájemců o stavbu je jak šafránu, vítá obec každého, kdo takový zájem má. Proto se snaží jej uspokojit tam, kde je to v jejích možnostech, t.j. na pozemcích, které jsou v jejím vlastnictví. Těch je poskrovnu jak počtem tak rozlohou a navíc jsou ve vzdálenější části území. To vede k problémům

s dodávkou elektřiny, plynu, vody, odvodem dešťové a splaškové vody, připojením na telefonní síť a k pozemním komunikacím. Mezi tím jsou totiž pozemky soukromé, které jsou pro obec nedotknutelné, i když polní cesta mezi nimi je obecní a klikatí se podle toho, jak kdo včas vypne svůj pluh nebo se vyhne mokřým místům. Tato cesta je však tak úzká, že do ní vložit celou infrastrukturu nejen nelze, ale ani to není přípustné. Je pravda, že obec není povinna toto všechno pro stavebníka zajišťovat, to je jeho povinnost. Avšak kromě toho, že je nereálná představa stavebníka, který si pro sebe stovky metrů vede plyn, vodu, elektřinu, telefon a kanalizaci, protože se stavba pro něho stane nezajímavou, tak je naprosto nemožné, aby stejnou trasou si vedle něho vedli totéž všichni další stavebníci. Pak, má-li obec na tom zájem, musí vzít na svá bedra tíhu zřízení této soustavy s tím, že bude hledat neoptimálnější variantu, t.j. s nejmenšími náklady a s perspektivou, že vložené prostředky se jí po čase, s rostoucím počtem stavebníků vrátí.

Jednou z variant je i využití pomoci státu, což je ovšem vázáno na počet stavebníků a projektovou a majetkoprávní připravenost akce. Obec nemůže nikomu nařizovat ani ho vyvlastnit ani něco rozhodnout ve vyšším zájmu, což bylo možné za předchozího systému. Může se pouze snažit dohodnout s vlastníky pozemků, které si územní plán logicky vyhlédl pro rozvoj obce, protože s obcí souvisí a terénně jsou dostupné a bezpečné, oddělené od dopravních systémů a intenzivního hospodaření. Ne vždy se jí to podaří a když, tak s obtížemi, i když tím jsou pozemky vlastníků vysoce zhodnocovány. Snaha vykoupit jen nejnútnejší, co dostačuje pro funkci systému a co jsou vlastníci ochotni odprodat naráží na velikášské představy některých lidí o široké vozovce a velkorysejším řešení, které

komplikují i požadavky na řešení nedostatků, za které sami nesou odpovědnost z dřívější doby.

Tak se stalo, že obec byla vyřazena ze seznamu žadatelů o státní dotaci, byť pro to udělala hodně, protože neustálým dohadováním a jednáním, včetně případu poškození vytyčovacími kolíky geodetického zaměření, se opožděje projektová příprava. Je vskutku zajímavé, kolik argumentů proti obecně prospěšnému záměru obecního zastupitelstva jsou ochotni snést i ti, jimž se snaží obec maximálně vyjít vstříc a někdy toleruje jejich přestupky i proti zákonu, s ohledem na to že to co dřív bylo normální nelze změnit hned. S podivem je, že mnozí pořád uvažují v dimenzích my a vy, jak kdyby za obec nesli zodpovědnost jenom zastupitelé, popř. byla jejich vlastnictvím. Pak se mohou také vynořit "podpásové" pomluvy o "zaprodanosti milionářům", což by ovšem měli být všichni, kteří budou chtít stavět a nebo stavějí.

Ukazuje se totiž, že obec může mít převedeny od státu pozemky na Újezdě II, kde zájemců o stavbu je už několik. Budou jenom vítáni a obec se pro tyto "milionáře" jistě mileráda zaprodá, protože prospěch z toho v budoucnosti budou mít i ti, kteří tuto pomluvu vypouštějí. Samozřejmě, pokud takovou proradnou dědinu vezmou za svou nebo "zlikvidují" proradné zastupitelstvo, protože třeba zakazuje vypouštět močůvku či vozit odpadky do Fargrunta, nutí k placení stočného a prokazování likvidace odpadu a nezaasfaltuje silnici, kterou by potom muselo stejně rozkopat.

Slabotinský

* * * * *

A CO MLADÍ HASIČI ?

S touto otázkou se setkávám poměrně často i když pokaždé v jiném slova smyslu. Někdy je myšlena zcela upřímně a člověka tak trošku potěší zájem jiných lidí o dění v tomto směru lidské činnosti. Mnohdy je však tato otázka položena s ironickou hořkostí a vlastní nadřazeností. Ať je to však jakkoliv, podívejme se na tento kolektiv dvanácti mladých hasičů trošku blíže. S jejich činností v loňském roce 1998 se mohli čtenáři Koberských rozhledů seznámit v minulém čísle, ve které bylo otištěno jejich rýmované vystoupení na výroční valné hromadě Sboru dobrovolných hasičů. A jaká byla jejich činnost v prvním pololetí letošního roku ? Jakmile to počasí dovolilo, byla zahájena příprava na jarní část okresního kola hry PLAMEN. Začátkem dubna přišlo pozvání na 26. ročník závodu mladých hasičů v Račicích-Pístovicích, které však bylo nutno ponechat z časových, organizačních i finančních důvodů bez odezvy. První prověrkou v letošním roce byla účast na soutěži mladých hasičů v Kroužku. Zde změřili naši mladí hasiči své síly se svými vrstevníky z Brna-Králova Pole, Brna-Slatiny, Drnovic, Nových Hvězdlic, Ivanovic na Hané, Lulče, Nevojic, Podivic a domácího Kroužku. Soutěžilo se v požárním útoku podle směnic hry PLAMEN, což je požární útok s vodou. Dále v požárním útoku podle pravidel mezinárodní soutěže CTIF, kde musí mladí hasiči prokázat jednak svoji fyzickou zdatnost, ale také svoji šikovnost v rozvíjení hadic, vázání uzlů a smyček, určování věcných prostředků požární ochrany a v neposlední řadě předvést i pořadovou přípravu. To vše bez jakéhokoliv mluvení. Zvláštní soutěžní disciplínou byl přebor jednotlivce v běhu na 60 metrů s překážkami. V této disciplíně musí závodníci překonat bariéru, děvčata 90 cm vysokou, chlapci 160 cm, uchopit hadice, přeběhnout 4 metry

dlouhou a 80 cm vysokou kladinu, doběhnout k rozdělovači, zde hadice připojit a s napojenou proudnicí běžet do cíle. V požárním útoku s vodou se díky drobné chybičce při tvoření přívodního vedení naši mladí zástupci umístili s časem 26,5 vteřin na druhém místě se ztrátou jedné desetiny vteřiny na vítěze, kterým byli mladí hasiči z Brna-Králova Pole. Ve druhém zmíněném útoku podle pravidel mezinárodní soutěže CTIF (francouzská zkratka mezinárodní organizace hasičů "COMITÉ TECHNIQUE INTERNATIONALE DE PREVENTION ET D'EXTINCTION DU FEU - česky řečeno Mezinárodní technický výbor pro prevenci a hašení požárů) dosáhli koberští mladí hasiči času 71,0 vteřin a získali tak putovní pohár za prvenství v této disciplíně před druhými Drnovicemi - 103,0 vt.; a třetími hasiči z Brna-Králova Pole - 111,0 vt. V přeboru jednotlivce pak kralovala zcela jednoznačně koberská děvčata, když vítězkou se s časem 19,2 vt. stala Lenka Hanačiková a získala III. výkonnostní třídu. Cena za druhé místo putovala opět do Koberžic a získala ji Eva Oslíková s časem 21,6 vt. před třetí Luckou Salajkovou - 23,4 vt. I chlapi se však nedali zahanbit. Olin Skleňák obsadil s časem 20,8 vt. druhé a Jenda Pešek s časem 21,0 vt. třetí místo. Tato soutěž byla současně generální zkouškou na okresní finále, které proběhlo 29.května 1999 v Hošticích-Herolticích. Zde se soutěžilo celkem v pěti disciplínách, přičemž se sčítá dosažené pořadí v každé z nich. Do celkového hodnocení je započítáván i výsledek podzimního závodu požárníkové všestrannosti, který proběhl 7.listopadu 1998 na střelnici v Drnovicích a koberští mladí hasiči zde obsadili druhé místo. Vítězství v požárním útoku s vodou, v požárním útoku podle pravidel soutěže CTIF a druhá místa ve třech štafetových disciplínách znamenala součet deseti bodů, což stačilo na celkové druhé místo v tomto ročníku. Za

prvenství v požárním útoku s vodou si naši závodníci odvezli "Putovní proudnici", kterou za prvenství v této disciplíně uděluje SDH Rousínov.

To však ještě není zdaleka vše, co je třeba k úspěšnému umístění v soutěžní hře PLAMEN. Další aktivity je třeba vyvíjet i v průběhu celého roku. Do celkového hodnocení se započítává i celoroční činnost, ve které je možno si ze čtyřech oblastí vybrat konkrétní úkoly. V případě koberských mladých hasičů to znamenalo odevzdat 900 kg starého papíru, zapojit se do okresního kola výtvarné a literární soutěže "Požární ochrana očima dětí", uskutečnit nejméně tři výlety a získat nejméně 5 odznaků odbornosti mladého hasiče. To vše musí být samozřejmě zaznamenáno v kronice kolektivu, která má již svůj čtvrtý díl. V případě nesplnění některého z úkolů celoroční činnosti obdrží družstvo trestné body, které mají samozřejmě značný vliv na celkové pořadí. Jinak řečeno, nelze v takovém případě vůbec pomýšlet na přední umístění. Zda je tedy druhé místo v letošním ročníku úspěchem či neúspěchem, ať posoudí druzí. Pro úplnost zbývá snad jen dodat, že družstvo soutěžilo v kategorii starších, přestože má ve svém středu i závodníky kategorie mladší. Dalšími možnostmi činnosti je samozřejmě celá řada, ne vždy je však možno vše realizovat. Tak např. na neděli 13.června 1999 obdržel kolektiv pozvánku na soutěž do Ratíškovic, okr. Hodonín, které se zúčastnil již v roce 1997. Jedná se o velmi dobře obsazenou soutěž, na kterou však již nebylo možno z časového hlediska zajistit účast.

V sobotu 19.června 1999 se mladí hasiči sešli v tomto ročníku naposled. Na závěrečné schůzce byly mladých hasičům, kteří splnili podmínky k získání odznaků odbornosti mladých hasičů, tyto odznaky předány. Byla také vyhodnocena docházka na schůzky a bodovací soutěž aktivity. V docházce byla nejúspěšnější

Eva Oslíková, která byla přítomna na všech 44 společných akcích či schůzkách. V bodovací soutěži pak byla nejúspěšnější Lenka Hanačíková. Na poslední schůzce však čekal mladé hasiče ještě jeden úkol. Bylo třeba zkonsumovat salám, který si dovezli ze soutěže v Kroužku a který dosud čekal ve zmrazeném stavu na vhodnou příležitost. To však nebyl úkol nijak složitý ani náročný a mladí hasiči se s ním vypořádali bez potíží.

Tolik tedy k činnosti kolektivu mladých hasičů v desátém roce jejich působení a taková je i odpověď na otázku položenou v úvodu tohoto příspěvku. Nyní se děti rozjedou na prázdniny a co bude po nich, to ukáže čas, chuť dále se věnovat této činnosti a v neposlední řadě i stále se zhoršující podmínky.

Zdeněk Ondráček

* * * * *

SETKÁNÍ S CHALUPÁŘI

V době, kdy Tramtárie bojovala proti zbytku světa z Koberčic na hřišti u lesa, sešli se na předem avizované akci chalupáři s členy obecního zastupitelstva. Bylo to 29.května v 18 hodin na obecním úřadě a byla to vůbec první akce za dobu jeho existence.

Byl krásný večer a navzdory večerním hodinám bylo nejen teplo, ale i dusno. To se však netýkalo průběhu setkání. Na něm se sešla řada chalupářů, z nichž někteří se se zastupitelstvem teprve poznávali. Podstatné však bylo, že setkání vyústilo v diskusi, která měla oběma stranám přiblížit problémy, které je navzájem tíží. Pozici obce a obecního úřadu se snažil přiblížit starosta obce, který uvedl

představy do budoucnosti a také možnosti, jež brání realizaci těchto představ. Ta hlavní je v tom, aby obec vzkvétala a odpovídala představám jak trvalých obyvatel, tak těch, kteří do obce přijíždějí pouze na víkend. Uvedl také, že si váží každé aktivity, kterou chalupáři pro obnovu obce přinášejí, nicméně musí respektovat stávající zákony, které v rozpočtu zohledňují pouze stálé obyvatele. Jako hlavní důvod, kromě vzájemného poznání, bylo seznámení s uspořádáním Sjezdu rodáků a příznivců obce v červenci roku 2000 a požádání o pomoc při jeho uskutečňování.

V diskusi, která se dotkla problémů uvedených starostou, bylo hledáno řešení v možnostech trvalého bydlení, čistoty obce, obnově vozovek i v pomoci obci konkrétní prací. Nejintenzivnější diskuse však byla kolem svozu odpadů, problému, s nímž má obec největší potíže při dodržování příslušné vyhlášky. Ukázalo se, že v některých případech došlo k nepochopení a nevyužívání možností, které jsou organizační svozu nabízeny.

Zdaleka se nepodařilo vyřešit všechny problémy, to však nebylo cílem. Na obecním úřadě se však projevilo příznivě v přístupu k likvidaci domovního odpadu. Jistě se objeví i další ovoce setkání, třeba ve vzájemném pochopení a v potřebě další výměny názorů a zkušeností, jichž právě mezi chalupáři, kteří dokazují svoji činnost na svých chalupách a v přístupu k zábavě a kultuře, je dost a dost. Z tohoto hlediska pak taková další setkání nemohou být jiná než užitečná.

redakce

❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁

CO NOVÉHO VE SDRUŽENÍ OBCÍ POLITAVÍ

Sdružení obcí Politaví, jejichž součástí je i naše obec, doznalo zásadní změny. Po volbách do obecních zastupitelstev se změnilo postavení zakládajícího člena a dosavadního předsedy Sdružení, pana Ing. Stanislava Koukala v zastupitelstvu města Slavkova u Brna, který požádal o uvolnění z této funkce. Zůstal však členem výboru, který tvoří starosta obce Bošovice p. Šimandl, místostarosta města Bučovice, p. Ing. arch. Koudelka, starosta obce Kobeřice u Brna, p. Ing. Slabotinský, Csc. a starosta města Ždánice p. Medřický.

Sdružení změnilo sídlo do Bučovic a novým předsedou se stal p. Šimandl. Změnou zastoupení ve výboru o zástupce hodonínského okresu byl dán signál orientaci na oblast Ždánického lesa a to se také projevilo v návrhu změnit název na Sdružení obcí Ždánického lesa a Politaví.

Ukázala se potřeba odlišit se od aktivit obcí Slavkovského bojiště, které jsou zaměřené jednostranně a v jejichž zaměření se zatím neprojevil zájem o aktivitu Politaví. Naopak jednotící linie Ždánického lesa otevírá prostor i pro obce na východní a jižní straně a tím překračuje hranice okresu a nabývá regionálnějšího charakteru. Ukazuje se, že nejen geograficky, ale i historicky a folklórně máme k sobě blíž.

Podstata Sdružení však nebyla v jejím vymezení se, ale v aktivitách, která pro jednotlivé obce jsou nemyslitelné nebo velmi nákladné. Sdružení obcí má jednak vyšší vážnost, neboť jedná za větší region a počet obyvatel a tak může získat větší podporu či dotace pro své akce, vytvářet koncepční projekty řešení problémů regionu a lépe spolupracovat s jinými Sdruženími a propagovat činnost a

kulturu oblasti, kterou zastupuje. Navíc je to orgán samosprávný, jehož význam pro jednotlivé samosprávné obce stoupá a více se přibližuje představám Evropského společenství.

Za několik měsíců nového vedení už řada obcí poznala přednosti Sdružení. Kromě řešení palčivého problému skládání je to nepochybně slibně se vyvíjející možnost zapojení do internetové sítě se státní dotací, jejíž přednosti v dostupnosti informací a hlavně v korespondenčním styku navzájem, s úřady a se světem, jsou nedocenitelné, přičemž každá obec pocítí snížení nákladů na tuto oblast. Další úspěšnou akcí byl prodej akcií energetických společností, který by se mimo sdružení těžko prosazoval s výhodným kursem, už třeba pro nedostatek kvalitních informací a možnosti poradit se navzájem. V rámci Sdružení se řeší i otázka cyklostezek, které by měly napomoci turistickému ruchu v oblasti, jako významnému zdroji příjmů, realizuje se propagace v podobě vydání nástěnného kalendáře a hledá se forma posílení duchovního a kulturního vědomí odpovědnosti za vztahy mezi lidmi a jejich prohlubování v rámci aktivit Smíření.

Ukazuje se, že díky sdružení obcí se daleko snáze navazují kontakty s organizacemi, které by mohly pomoci v turistice, poznávání historie a kořenů kultury a také v oživení krajiny a zaměstnanosti.

Z uvedeného je tedy zřejmé, že Sdružení obcí, které čítá 15 členů a do něhož se hlásí další, nabývá na významu. Bude jistě ještě nějakou dobu trvat, než se mnozí vymaní z opatrnického postoje, kterým hájí zájmy a prospěch pouze své obce, celková tendence však směřuje k vytváření větších celků, které zastupují zájmy jednotlivých obcí. Tím by se současně měly vyrovnávat rozdíly mezi obcemi, při zachování jejich osobitosti a zvláštností, jež je činí přitažlivými díky

krajině, zvykům či památkám a nikoliv ve stírání rozdílů ve smyslu vyrovnávání se městu či předhánění se, kdo toho víc vybudoval na úkor druhého.

Slabotinský

SNAŽIVÉ MANDELINKY

Fotbal patřil k mým koníčkům, dívání se na něj už podstatně méně a s přibývajícím věkem je to ještě horší. Nu což, poznal jsem, že jednostranné zaměření a nekritický obdiv k této hře v mládí mi nevydrží na celý život a že jsou i jiné jeho oblasti, které jsou neméně důležité a dokonce schopné mne uživit. Uznávám však, že je trestuhodné, alespoň občas nepoctit svou návštěvou "koberský kotel", zvláště jako veřejný činitel, který navíc tam má stejně zapáleného syna, jako byl on sám. Synovo a trenérovo pozvání už nešlo odmítnout.

A tak jsem se vydal, sice trochu pozdě, ale přece, podívat se na naděje, mající podle některých "na ligu". Sebejistě si na své klání pozvaly další tři soupeře. Doma jsem poslouchal něco o "převálcování" a tak jsem čekal optimistické osvětlení, jež mi bohatě nahradí dvě nedělní televizní tlachárny, které jsem musel tím pádem oželeť.

Bylo něco před polednem, když jsem se, trochu nepatříčně v bílé košili, kravatě a saku, uvelebil na lavičku. Pod pražícím slunkem to nebylo zrovna nejpříjemnější, ale hrdinně jsem trénoval svou vůli, i když většina se klidila v chladivější náruč stínu a do blízkosti zdroje tekutin. Horko bylo takové, že příjem nevyžadoval

žádné vydání. Nejlepší čas pro aktivitu mandelinek.

Zastihl jsem je zrovna v akci. Červenočerně pruhované dresy, tuším v barvách Juventusu Turín, hlásaly, že jejich metou je OSUM. Různorodá směsice postav, z nichž nejmenší měl 110 a největší 170 cm, pobíhala sem a tam, asi tak, jak se naklání ve větru vysoká tráva, že mi chvíli trvalo, než jsem zjistil, na kterou stranu kteří vůbec hrají. Ještěže je ve fotbale "aut" a "roh", které se přece jen vyskytují častěji než "gól", jinak bych si připadal jak Zulu na gorodkách. Taky se neorientuje, protože v Africe gorodky nehrají.

Míč, jenž v některých kritických případech dosahoval téměř poloviny nadějných aktérů, se od nich nekontrolovaně odrážel, až jsem měl dojem, že se hraje vybíjená. V mnoha případech, nebýt uctivé délky dresů, zakrývajících i to co mělo být vidět, by ortopéd musel zakázat vyběhnutí na hřiště, aby míč neuletl ani s nohou. Někteří soupeři vyhlíželi vedle mandelinkových nedochůdčat, jako mastodonti, kteří podle historiků již dávno vyhynuli. Mamuti soupeři si jako tank lesem klestili cestu v řadách nadskakujících pruhovaných rogal, jež se natáčela zády. Asi aby chytila dobrý vítr. Zdálo se, že těch OSUM byla spíš výzva pro soupeře. Jeho neschopnost však byla udivující - trefil se pouze jednou.

Svého syna jsem poznával pouze podle toho, jak ho občas povzbuzovali, většinou však vyhledával i on chládek za nějakým mastodontem, jejichž obranný val byl pro mrštné, nicméně bázlivé a zadýchané mandelinky téměř nepřekonatelný. Jakoby je soupeř předtím postříkal Decisem. Až na odolnější a mohutnější výjimky zmateně pobíhaly sem a tam, jakoby čekaly na spásný konec.

To jsem však vůbec netušil, jak hluboce se mýlím. Hned následně klání mne z toho bludu rázně vyvedlo. Nevím,

jaký doping podali mandelinkám trenéři ve stínu Fargrunta, ale v druhém zápase to vypadalo, že ten první byl pouhým zahřívacím kolem. Asi jako u Dieselových motorů: jak se zahřejí je těžké je udržet na uzdě. Najednou i tupec pochopil, že přizpůsobit se má míč hráčům a ne naopak. Hra dostávala smysl a řád. V obraně soupeře se objevovaly díry jak v bramborových listech a jenom milosrdný čas nedopustil, že by byl ohlodán až na lodyhu. Zdálo se, že mandelinek je tam dvakrát tolik, neboť přicházely stále nové a nové. Nevěřil jsem, že bychom mohli mít tolik obyvatel. OSUM už nebyla výzva pro soupeře, ale ortel, k němuž všechno směřovalo.

Ne každý se rodí fotbalistou, tak jako v jiných činnostech. Mnozí fotbalové umění nahrazují nadšením. Snahu však nelze upřít všem. Ten zápal a nadšení, zvláště u těch nejmenších, je třeba závidět a ocenit. Hlavička se jim třepala do rytmu kmitajících minikopaček, plápolající dres, působící spíše jak noční košile, svědčil o úsilí, které vynakládali, neboť to, že mohli hrát, si pokládali za čest. Kéž by jim to vydrželo! Není hanbou prohrát, když soupeř byl lepší. Je však hanbou prohrát zbytečně.

V druhém zápase jsem se rozpomněl na svá mladá léta a najednou se mi chtělo být mezi nimi. Ne, že bych neviděl mnohé chyby, zvláště v kondici, ale radost ze hry se tak přenesla na mne i ostatní, že hned zlepšila pohled na svět. A v tom je princip každé zábavy - potěšit sebe a jiné. I když mandelinky nejsou příliš oblíbenými tvory pro svou neužitečnost, ty "naše" si pěstujeme, mohou nás ještě vyvést z mnohých omylů.

PROČ ? NEBOLI LIDSKÁ LHOSEJNOST

Na naši vesnici není zrovna ten nejlepší pohled. Postarali se o to majitelé nemovitostí, kteří své objekty neudržují a nebo je udržují tak, že jsou dnes v demoličním stavu. Někteří si dělají v obci vrakoviště. Lidem je jedno jestli tím trpí vzhled obce. V některých případech jsou to majitelé bydlící jinde a tudíž je jim lhostejné jak trvale žijící občané chodí okolo a musí se na tu "nádheru", která "krášlí" obec dívat.

K pěknému vzhledu vesnice přispívá i okolní pořádek. Ten občané udržují až na pár výjimek jen ve svém okolí a některých případech ani to ne. K udržování pořádku patří i odpadky, které jsou odhozené a většinou se nevyskytují na obecních pozemcích. Tudíž na území "nikoho?" Obecní majetek, ale není přece cizí, ale je nás všech. Ne jen těch kdo momentálně sedí na radnici. Proč tedy se k němu chovat jinak ? Proč odhazujeme papíry a různé věci okolo sebe a chodíme nečinně kolem nich ? Mnozí si říkají, proč bych to sbíral, když jsem to tam nehodil. Co nás napadne nejdříve jsou děti. Ano, je to možné, ale všechny sortiment odpadků nelze přičítat dětem. A jestliže ano, pak si musíme říct : "Proč to dělají, kdo jich to naučil, kde to vidí ?" Než začneme s nadávkami, měli bychom začít nejdříve u sebe. Děti jsou vizitkou dospělých. Nebojme se napomenout i cizí děti. Možná to pokárání a radu vezmou zodpovědněji než napomenutí z domu. Buďme jejich vzorným příkladem. Nebuďme k nim lhostejní.

JS

redakce

* * * * *

FOTBALOVÝ TURNAJ

20.června 1999 se hráli naši nejmladší hráči fotbalový turnaj na místním hřišti u lesa za účasti žákovských družstev z Bošovic, Lovčiček a Milešovic.

Počasí bylo v tomto období deštivé, ale v neděli sluníčko vyhouplo z mraků, aby si na ty naše nejmenší posvítilo. Je třeba ocenit snahu jejich dvou trenérů a to p. *Milana Pitáka* a p. *Naouma Mitrousise*, kteří sami organizačně zvládli skvělý průběh turnaje. Je chvályhodné, že hráčům připravili víceméně zábavné odpoledne, kdy nešlo jen o získávání bodů. Důstojně se rozloučili i s hráči odcházejících do dorostu. Za účasti sponzorských darů věnovali bohaté ceny nejen vítězům, ale i ostatním hráčům.

Smutnou skutečností ovšem zůstalo, až na pár výjimek, nezájem družstva mužů a představitelů TJ Sokol Kobeřice u Brna, aby přišli povzbudit své budoucí nástupce. A nejen to. Nebyli ani schopni dětem připravit hřiště tak, aby jim vysoká tráva v rozích nepůsobila potíže v odkopnutí míče.

Myslíme si, že jsou také součástí koberské tělovýchovné jednoty Sokol. Bohužel tu výchovu od těch starších postřádají. Měli by je vzít více mezi sebe a nepohrdat s mladším družstvem.

Snad příště.

SPORTU ZDAR

kulturní komise

DĚTI UMÍ

O tom se mohl přesvědčit každý, kdo navštívil v pátek 18.6.1999 divadelní představení **POPELKA**, které si pod vedením paní učitelek připravily naše děti. Škoda jen, že i přes to, že počasí zrovna nepřálo práci na poli či zahradě, nebyla účast veřejnosti tak hojná, jak by se při takové příležitosti dalo očekávat. Ale to už v Kobeřicích není nic překvapujícího. Lidé nemají zájem o věci dnes tak nepodstatné a nezajímavé jako je divadlo a vůbec kulturní dění v obci. Myslím si, že je to velká škoda. A právě proto, že dnešní doba přeje věcem zcela jiným, ať je to televize, video či počítače, je třeba ocenit, je-li to vůbec docenitelné, práci těch, kteří přes všechna úskalí jsou ochotni této aktivitě obětovat čas a námahu. Zejména ale děti. Ony nám dokázaly, že to jde. I když to není to pravé ořechové, co je k divadlu třeba. Chybí kulisy, osvětlení, kostýmy a ani prostředí sokolovny není zrovna ideální. Ale to vše se dá zvládnout při troše fantasmie a dobré vůli. Co je ale nejpodstatnější, je nadšení a elán, který je vlastní právě dětem. Bylo by velmi dobré podchytit jejich zájem právě o takové věci, jako je třeba hraní divadla.

Mnozí z nás si jistě pamatují dobu, kdy ochotnické divadlo u nás bylo na velmi dobré úrovni. I když řada z těch, kteří se o to zasloužili už není mezi námi, mohli jsme se přesvědčit, že není nic ztraceno. Vyrůstá nám zde nová generace a naskýtá se nám možnost tuto ušlechtilou a dnes již zapomenutou zábavu vzkřísit. Čas strávený tímto způsobem není určitě časem promarněným. I já jsem měla možnost prožít mnoho krásných chvil při divadelních zkouškách a dodnes na to velmi ráda vzpomínám. Proč to tedy nezkusit znovu!

Kulturní a školská komise při OÚ v Kobeřicích u Brna by ráda tuto činnost obnovila, proto připravuje na příští rok

divadelní představení, zatím je to ještě dítě v plenkách a proto se nebudu o tom zmiňovat. Věříme, že se nám podaří získat ještě více těch, kteří naši snahu podpoří svým zájmem. Ještě jednou mi dovolte, abych touto cestou za nás za všechny poděkovala všem, kteří se zasloužili o nevšední zážitek.

Děkujeme.

Alena Hobzová

STOJÍ ZA ZAMYŠLENÍ

Každá organizace, občanské sdružení či spolek si v průběhu své existence, svého života a své činnosti vytváří svoji tvář, pověst, své tradice, ale také svoji historii. Ta pak bývá prezentována různými způsoby. Tím nejznámějším je jistě kronika, která zobrazuje koloběh dějin tak jak jej její autor vidí a prožívá. Vyjádřením historického a společenského

poslání té či oné organizace je však také čestný, jinak řečeno *historický prapor*. Prapor vždy byl a je základním symbolem určité skupiny lidí, pojítkem jejich sounáležitosti a vyjadřuje onu kontinuitu historie se současností. Historické prapory měly sokolské i jiné tělovýchovné spolky, ale také obce a města. Znamé jsou i vojenské zástavy či standarty. A stejně tak i dobrovolné hasičské sbory měly a v mnoha případech i mají svůj historický prapor. Podívejme se tedy, co tento "dotek historie" u hasičů vlastně prezentuje ?

Ústředním motivem většiny praporů je samozřejmě znak dobrovolného hasičstva, někdy v kombinaci se znakem obce. Tyto symboly bývají doplněny rokem založení hasičského sboru. Druhou stranu tvoří zpravidla zobrazení patrona hasičů sv. Floriána, nebo je zde uvedeno některé z hasičských hesel, jako např. "Ne zisk, ne slávu", nebo "Bližnímu ku pomoci, vlasti ke cti" atd. Možností grafického provedení je samozřejmě mnoho.

Prapory byly pořizovány v rámci různých sbírek, nebo je nechala hasičům zhotovit některá z vlivných osobností společenského života v místě své působnosti. Tyto osobnosti byly pak nazývány jakýmsi "kmotry" hasičského sboru, nebo jmenovány čestnými členy a podobně. Znamé jsou i případy zhotovení historického hasičského praporu jako výraz díků za zachráněné hodnoty, majetek či životy lidí, nebo při různých slavnostních příležitostech a výročích.

V příštím roce 2000 vzpomeneme **120 let založení Sboru dobrovolných hasičů v Kobeřicích u Brna**. A jak už to v životě chodí, významná výročí bývají příležitostí k tomu, abychom se s úctou ohlédli na práci, kterou vykonali naši dědové a otcové a ve které my jsme jejich pokračovateli. Abychom srovnali co se změnilo, co zlepšilo a abychom hledali podněty pro naši další společnou práci. Historii této organizace a její rozvoj nám

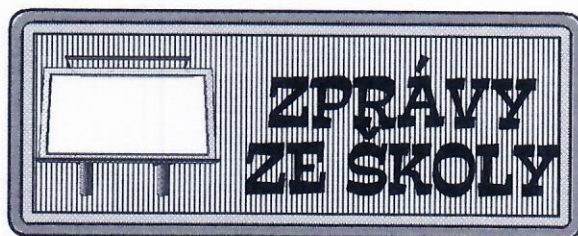
dodnes připomíná historická technika, historické stejnokroje, jejich doplňky a další historické předměty a písemnosti. A že těchto materiálů o historii koberského sboru není málo, to vědí hasiči nejlépe sami. I veřejnost měla možnost se s těmito cennostmi částečně seznámit. V květnu roku 1997 při slavnostním odhalení plastiky sv. Floriána na Hasičském domě a v menším měřítku i v loňském roce na výstavce k 80. výročí vzniku našeho státu. Zachovaly se zásluhou našich předchůdců, někdy však tyto historické materiály přežily různá likvidační období jen díky náhodě. Hasiči se samozřejmě snaží, aby zůstaly zachovány i pro další generace. Jak nám však historie o životě Sboru dobrovolných hasičů v Koberčicích u Brna napovídá, vlastní hasičský prapor zde s největší pravděpodobností nikdy pořízen nebyl. A právě v souvislosti s uvedeným výročím možná stojí za to se nad touto skutečností zamyslet. Takový prapor by byl možná i velmi pěknou relikvií pro připravovaný sjezd rodáků. Vždyť pokud se udržují tradice, o něčem to svědčí. Svědčí to o životnosti našeho společného usilování. A pěstovat tradice nemůže úspěšně žádný úřad, to nelze nařídit. To mohou dělat jen ti, kterým tyto tradice něco říkají a kteří si jich sami váží.

Zdeněk Ondráček, ml.

PODĚKOVÁNÍ

Hasiči touto cestou děkují všem občanům a chalupářům za podporu a pochopení při sběru železného šrotu, který byl proveden v sobotu 24.dubna 1999.

HORY

Hory jsou krásné. Je tam spousta čerstvého vzduchu. Já bych chtěla být horolezec. Bylo by to zajímavé a nebezpečné. Prostě byla bych napnutá jako kšandy. Třeba bych tam mohla vidět orgal. A co by né ? Šphala bych po laně a opatrně bych lezla po křehkých kamelech. Ale také bych se mohla zabít. Kdybych spadla z velké výšky. Ale já asi horolezec nebudu. Nechám si to projít hlavou.

Veronika Hobzová

O ŠKOLE

Škola je dobrá, dneska možná půjdeme na procházku. To bude prima. Bude sluníčko. Škola je asi nejlepší věc. Jsou tady děti, hračky. Je tady sranda. Jsou tady kluci, holky, největší z kluků je Petr a největší z holek je Veronika. Hrajem tady na pohádky.

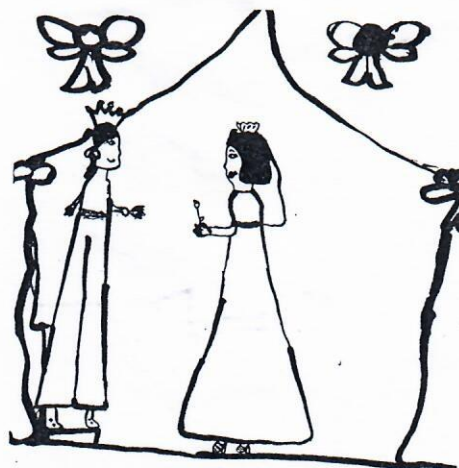
Martin Kubálek

MOJE MAMINKA

Máma umí to i to. Umí vařit, prát a uklízet a hlavně umí být veselá.

Jakub Redl

O PŘÍRODĚ

Tak tedy o přírodě. Příroda je krásná. Jednou když jsme měli poslední hodinu, tak nám paní učitelka řekla. Půjdeme ven a najdete si tři listy. Tak jsme se oblíkli a obuli a šli jsme. A tak jsme si našli ještě víc listů než nám paní učitelka řekla. A pak jsme šli do třídy. Pak nám paní učitelka řekla, že budeme něco dělat. Rozdala papíry a my jsme si dali listy pod papír a pastelkami jsme malovali ty listy. A mě to baví.

Lucie Hložková

DĚTI DĚTEM

Naše škola je už několik let zapojena do hnutí "Na vlastních nohou", známého též pod názvem "STONOŽKA". Každoročně zhotovují děti vánoční přání, která se odesílají do Norska, hlavní organizátorce paní Gran Jensen, v cizině se prodávají a za utržené peníze se nakupují přístroje do českých a slovenských dětských nemocnic. Během stonožkových týdnů pořádaných vždy v říjnu prodávají děti své obrázky a získané peníze posíláme na konto "Stonožka" při České spořitelně. Naše škola už poslala **2 500 Kč**.

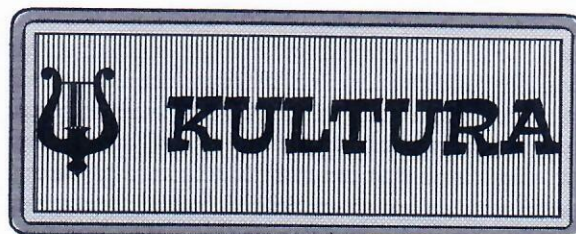
V této době je vyhlášena akce na pomoc dětem z Kosova. Paní učitelka Lelovicsová zhotovila s dětmi drobné předměty z těsta, jejichž prodejem **chceme získat finanční částku pro českou nemocnici, která působí v Albánii**.

Doufáme, že se nám podaří získat podporu u všech občanů naší obce. Vychováváme tak děti k vzájemné pomoci a solidaritě.

Za všechny příspěvky děkujeme.

M. Koukalová, mgr. H. Lelovicsová

* * * * *

Z LIDOVÝCH PRANOSTIK A STOLETÉHO KALENDÁŘE

- **O svatém Kamilu slunce má největší sílu**
- **V červenci do košile rozděl se a v prosinci po uši oděj se**
- **Pěkný den před svatým Jakubem slibuje pěkné žně**
- **Jakub bez deště - tuhá zima**
- **O svatém Jakubu přichází silné bouře**
- **Července-li hřeje - o vánocích se zima skvěje**
- **Jaká tepla v červenci - takové mrazy v prosinci**

* * * * *

BYLA NOC MÁJOVÁ aneb MÁJOVÉ ZPÍVÁNÍ

Tato a jiné písničky o máji se nesly v předvečer 1.května naší vesnicí. Děvčata mladší i starší tímto vzpomenu na dřívější doby, kdy "májové zpívání" bylo jednou z tradic v naší obci.

Doufám, že i příští rok budou také vzpomínat.

Zdena Hrabovská

DEN MATEK

Druhou květnovou neděli oslavovaly maminky svůj svátek.

I naše děti prostřednictvím MŠ, ZŠ a ZUŠ v Kobeřicích u Brna poděkovaly maminkám 9.května 1999 v sále sokolovny svým pěkným vystoupením.

Kytičkou písni děkovaly i naši členové kulturní komise při OÚ v Kobeřicích u Brna. Svým vystoupením potvrdili schopnost podílet se na kulturním životě v naší obci.

Doufám, že jejich zájem potrvá i nadále a budeme se s nimi dále setkávat při různých kulturních akcích.

Zdena Hrabovská

DEN DĚTÍ

6.6.1999 uspořádala kulturní a školská komise při OÚ v Kobeřicích u Brna za spoluúčasti SDH Kobeřice "sportovní odpoledne" pro naše děti u příležitosti Mezinárodního dne dětí.

Pořadatelé touto cestou děkují všem sponzorům za finanční částky či věcné dary. Přispěli tak dětem k radosti a k zajištění zdárného průběhu oslav MDD.

Zdena Hrabovská

RO(C)K NA VSI

1.května pořádala firma STOSS Kobeřice u Brna 1. rockový večer na návsi. Vyznavači tohoto hudebního žánru si první májový večer mohli vychutnat za krásného počasí a za účasti 4 rockových kapel na naší vesnici trochu nezvyklé gusto, ale každá hudba má své kouzlo a něčím vyniká. Proto ji nesmíme hned odsoudit prvním poslechem, ale dát ji možnost k dalšímu vystoupení.

Tuto možnost nám tato firma poskytla opět 3.července 1999 a pozvala vás na 2.rockový večer.

Styl hudby změníme 7.srpna 1999 kdy vás kulturní a školská komise při OÚ v Kobeřicích u Brna pozve na "COUNTRY BÁL".

Na tuto akci jste srdečně zváni a pořadatelé se s přáním hezkého počasí těší na vaši hojnou účast.

Zdena Hrabovská

HODOVÁ TRADICE OHROŽENA

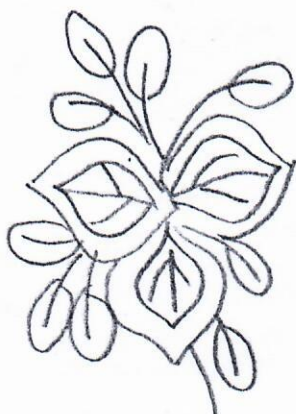
V posledním roce tohoto tisíciletí zřejmě v Koberčicích u Brna neuslyšíme známou písničku "Čí só hode, naše hode".

Zatímco se v jiných obcích potýkají s problémem nezájmu stárků o hody, u nás je problém opačný - nezájem hody pořádat. A přesto máme v obci několik schopných organizací a firem, které by se mohly podílet na pokračování hodových tradic.

Naděje, jako vždycky umírá poslední. *Věříme proto, že i její světélko nezhasne a naopak po přečtení tohoto článku se rozhoří plně ochotou těch, kteří o tradicích nejen mluví, ale také pro ně jsou ochotni něco obětovat.*

redakce

* * * * *

Z OBECNÍ KRONIKY

ROK 1939

Správa obce :

Politické strany první republiky zrušeny a utvořeny pouze strany dva - národní jednota, národní strana práce. Volby do sněmů i obcí však nekonány a proto správa obce zůstává nezměněna... Někteří členové obecního zastupitelstva odstoupili či zemřeli, nastali tedy ve správě obce malé změny ...

Starosta : František Urban

Náměstek : Viktorin Svoboda

Členové obecního zastupitelstva:

Kašpar Čech, Fabián Matyáš, František Krahula, Filip Kachlíř, Cyril Stárek, Jiří Matyáš, Jiljí Oborný, Petr Kachlíř, Ludvík Koukal, Kašpar Lebeda, Štěpán Ouda, Alois Růžička, František Robeš.

Obecní strážník : Antonín Pitron

Účty za rok 1938 :

příjem 111 337,85 Kč

vydání 107 120,13 Kč

pokl. hotovost 4 211,72 Kč

Věčný spor :

Následkem hrozná národní katastrofy - mizí politické stranictví a boj o novou faru ustal. Nekonají se schůze politických stran - neřeční se - lid dává hlavy dohromady a z úzkostí čeká co dále pod-

nikne Německo. Noviny-rozhlas - jsou samé úvahy o přátelství k Německu o Karlu IV. a svatém Václavu... Ti v našich dějinách prý našli správný a kladný postoj k Němcům.

Veliká tradice husitská a tábořských bratří odsouzena a zavržena.

Veliká většina národa však noviny nečte ani neposlouchá rozhlas.

Počasí :

Krajně nepříznivé. 22.července 1939 právě byly žně, postihlo naši obec krupobití, které táhlo od Lovčiček. Postihlo tratě: Lejtně-Čtvrtě-Nová Pole-Čtvrky u Pindule a táhlo pruhem asi 3 km širokým na Bučovsko. Na Předních - Ouzských již kroupy nepadali...

Levá strana Vrchní ulice měla většinou vytlučena okna. Krupobití bylo provázeno průtrží mračen a děsným krupobitím.

Na podzim uhodily dlouhé deště takže nejen řepa, ale i brambory se dobývali až v listopadě... Mnozí rolníci však úrodu nesklidili do prvních mrazů a vozili domů zmrzlou řepu i brambory.

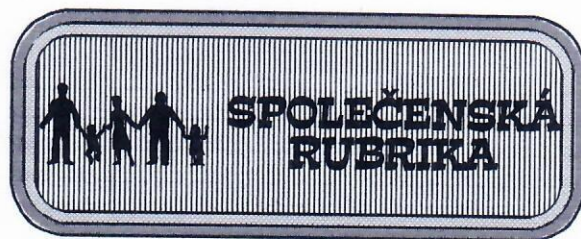
Úroda:

Obilí sypalo hluboko pod průměr...zvláště v postižených tratích, brambor a řepy urodilo se mnoho, ale zase zmrzlo. Výborné byli jetele...

Vinařství :

Následkem bouří voda odplavila mnoho s vinohradů a nadělala veliké propasti ve vinohradech. Vinaři někteří prokleli ten svůj vinohrad zvláště když úroda byla bohatá.

* * * * *

PŘEHLED EVIDENCE OBYVATEL

období: 04 - 06/1999

Přihlášení :

Libuše Petrovská	č.p.: 114
Libuše Veselská	č.p.: 114

Narození :

Lukáš Kreutzer	nar. 19.04	č.p.: 188
----------------	------------	-----------

Odhlášení :

Marie Kreutzerová	č.p.: 194
David Kreutzer	č.p.: 194

Úmrtí :

Anna Horáková	č.p.: 216
(† 12.03. 88 let)	

Oldřich Krahula	č.p.: 171
(† 12.04. 67 let)	

Osvald Had	č.p.: 224
(† 13.05. 88 let)	

Sňatky :

3.4.

Roman Hrubý - Lenka Vystavělová
Kobeřice u Brna Bučovice

24.4.

ing. Luděk Divácký - Tamara Šišková
Kobeřice u Brna Kobeřice u Brna

24.4.

Josef Dokulil - Gabriela Jedličková
Brno Kobeřice u Brna

Celkový počet obyvatel :
stav k 30.06.1999 : 511 osob

Blahopřejeme

14.4. Jaroslav Janoušek	50 let
7.6. Božena Vystavilová	70 let
19.6. Pavla Hloušková	50 let
24.6. Květoslava Svobodová	70 let
1.7. Jiří Melkus	50 let
5.7. Jindřich Gale	70 let
19.7. Alfons Svoboda	80 let

DALŠÍ KROKY K TOMU, ABY SE O NÁS VĚDĚLO

Každý z vás si jistě pamatuje na historický počín, jímž pět obcí vydalo v loňském roce průvodce Jihozápadním cípem Těšanky, útlou knížečku, pojednávající o oblasti a jednotlivých obcích, z nichž jednou jsou také Kobeřice u Brna.

Ohlas této knížečky byl nejen mezi obyvateli a návštěvníky uvedených obcí, ale dostal se i do Cestovního lexikonu České republiky, do části Morava a Slezsko, která tvoří trojdílný soubor spolu s částí Praha a Čechy. Na dvojstraně s názvem Okolí Těšanky, pod okresem Vyškov, jsou některé typické obrázky, známé z Průvodce, a stručná informace o krajině a obcích ve třech řečech : česky, německy a anglicky. Cestovní lexikon právě vyšel a jeho tři výtisky jsou k nahlédnutí i na obecním úřadě.

Nezůstalo však jenom u toho. V rámci sdružení Ždánického lesa a Poltavi se chystá vydání nástěnného kalendáře pro rok 2000, který rovněž přiblíží jednotlivé obce sdružení. Pokud se někdo z vás podívoval nad podivnou dvojicí, která v měsíci květnu chodila po obci a jejím okolí a hledala vhodné záběry pro fotografie, pak vězte, že to bylo právě pro tento kalendář a dokumentaci o stavu obce v roce 1999. Věříme, že máme co ukázat a že vedle ostatních obcí naše fotografie v kalendáři nezaniknou.

starosta

PO KOBERSKY

ZBLIŽOVÁNÍ

Lije jako z konvy. Čurůčky vody tečou po vokně a malují vobrazy špatně vyžehlených firhaňků. Muškáty, schlíplý jak slípky, čekají na ranu z milosti a muchy žerou každého, kdo se jim natrefí. Vo tem by mohli Fósek vypravovat. Sedí na otomaně, ve kterým si na skovku hrávaly už pamětníci Marie Terezie a práskali lepačem, jak kdyby krotili divokýho koňa: "Sakra práca, nic sem temu neudělal a žerou mně, jak kriminálnika!" Potili se u toho tak, že by jim to mohl Priesnitz závidět. Krapy potu jim stály na čele, jak bradavice a slivaly se do fifiny k nosu. Lechtalo to, tož taky kéchali, že luftem bóchaly kamna, kerý nestačily vyrovnávat tlak.

"Tož co tak prskáš?" dopáleně zabrbála Fósková, "Nestačí, že je tady hic, ešče tady bude taky smrad!" a vdehnala rukou další dávku z astmatických kamen. "Bezťak sme černí, jak komináři!" a aby to potvrdila, rozmázla si sazu pod nosem, že vypadala, jak nedodělané František Jozef druhé. "Enom lapíš u faje, hniješ a mudruješ s tem Čapájevem, ale abys doma něco klódnýho udělal, to né!" rozvohnila se, až to muchám upalovalo sosáky, že hledaly lepšího kamaráda. Tem Čapájevem myslela věrnýho kamaráda Matěja Čapu, kerýmu jeho "láska" zakázala bavit se s Kačou Fóskovou, "páč je to potvora", kerá strká frňák tam, gde nemá.

"Tož, co tak podle tebe mám dělat, když tak lije?" kontrovali Fósek, kerýmu promokla zástěra až na otoman, takže poposedli, aby to nevypadalo, že to uniklo jim. Dali si záležet, aby si toho Kača nevšimla, protože by jich

vedepsala úplně. Tá však mněla jiný starosti: "Tož, že by ses třeba podíval na ty kamna? Čódí to už půl roku a když nendó vtevírá vokna, tož je to tu jak v udírně. Dyť ani mezi lidí jit nemožu, jak smrdím. Šak bezťak se mně Šópalová ptala, gde berem tolik masa, že furt hudíme. Dyť přé nemáme ani chlívek, tož gde bysme dali to prase. Koza jedna! Enom zapoměla na tebe."

"To néni v kamnách, ale v komíně!" poučovali Fósek, keré to poklonu galantně přehlídli..

"Ať je to, gde je to, podívat se na to možeš. Bezťak se bó mlátíš jak kuň v maštali, tož uděláš aspoň něco užitečného. Šak už taky potřebuješ vykópat, abych si nemusla dávat ten vietnamské balzám do nosa. A taky potřebuju konečně převlíct duchny!" rozhodla jak sód konečné instance.

Fósek lóplí vočima, jak Hurvínek nad tafuldovó prostoduchosťó a s úsměvem, jak reklama na elektrický křeslo zahlaholili: "To by napřed musel tvůj tatínek ten komín pořádně postavit!"

A to nemněli říkat! "Tož tak! Doleze sem z holém zadkem a ešče bude kritizovat! Dyť ty, na rozdíl vode mně, ani nevíš esli nejakýho tatínka máš! A teho mýho nech na pokoju. Bóže můj, kdyby to nepostavil, tož ani nemáme gde bévat. Leda tak pod stanem a ten bysme mněli vypáčené!" vyletěla jak špunt ze šampusu, až nadskočily plotýnky na šporhěltě. "Chudák maminka mněla pravdu. Co tá se mně navykládala, abych si tě nebrala, že seš budížkničemu. Že já si nevzala teho Ferdu Kulicha!" zabědovala nad svém osudem, až srdce usedalo.

"Kerýho?" kuli železo Fósek, špatně skrývanó radosťó, že řeč dostala jiné směr. "Teho, pařatýho? Dyť ani jednu nohu nemá pořádnó!" blyskli vočima ke Kači, kerá čekala co z nich vyleze. "A vlezlé byl už před třiceti rokama, jak tenisák po wimbledónu!" vynesli osvědčený eso.

"No, co, šak ty taky néseš žádný krasavec! Pelicháš, jak kdybys mněl mněť králíky a pozoruhodné je na tobě akorát ten břuch." zhodnotila Fóskovu figuru.

"To je z teho tvýho jídla. Je to nedovařený, že su pak nafóklé, jak tí hladoví čerňoši v Súdánu. Tí kdyby to dostali, tož prasknú, jak to nafukuje. U maminky se mně to nestalo. Tá věděla co chlap potřebuje, aby mněl radosť z pohybu. Z teho tvýho jídla lítám taky, ale negde úplně

jinde!" zakončili delší monolog hlasem pohřebního řečníka.

"Ja, tak vono se ti to nelíbí. A vařit to tak mám na čem? Na kameňách, gdyž pán ani kamna spravit neumí. A co bys tak chlél za ty peníze, co mně dáváš? Dyť ani na ten šuměstr to nestačí. Doma ste mněli pořád slípky, kerý by ani papiňák nerozvařil a mastný fleky v polívce ste dělali margarínem! Mně budeš neco povídat vo kuchařským umnění. Dyť vy ste ani záchod mněť nemuseli, protože na něho nic nezbylo. Tak je to!" zakončila vodopád argumentů pohledem, keré Fóska přehlížěl, jak King Kong Liliputány.

Ten čučel do prázdna, zaskočené ztrátó iniciatívy, protože začala nabévat vrchu a horečně hledál neztratit glanc. Rychlostó lenochoda k ní votočí hlavu a po chvílce prohlízání významně nazdvihl vobočí a uznale pravil: "Teda, ale musím uznat, že nevypadáš špatně. Ani gdyž se rozčiluješ. Takové figuru by ti mohla závidět ani Lorenka a obličej máš lepší než nekerá mladá holka. Šak sem si všiml, jak se za tebe chlapi votáčijó. No nedívím se jim. Nevím, esli si na tebe nebudu muset dávat věčí pozór." Prohlížel si ju zálibně jak důchodce Peřičko a faktně přehlížél partíe, kerý mu do toho nezapadaly. Zabralo to.

21 "Myslíš?" začevěňala se, že plotna byla proti ní bílá, jak gdyby se vopalovala u Eskymákú a zavlnila bokama, až se zvedl věčí větr než gdyž kéchnúl.

Fóskovi zatrnulo, ale kamna byly potichu. Voheň se v nich rozhořél, div, že nevrkaly, jak Fósek s Fósková. Tí se na sebe usmívali, jak svazáci na světló budócnosť komunizmu.

Venku se udělalo pěkně a šporhél i kuchařský umnění byly zapomenutý. A stačilo tak málo. Ani kópat se nemuseli.

GW

Kaplička

*Je to tak dávno, co tu stála,
pamětník marně hledá odkdy,
jen dávná láska, která nedozrála,
vykřesla naděj z nesvobody.*

*Tam poutník chodil nabrat sílu,
dát duši volnost v Boží svět,
rolník pro prosby ve zdar svému dílu
a jiní pravdu nechat kvést.*

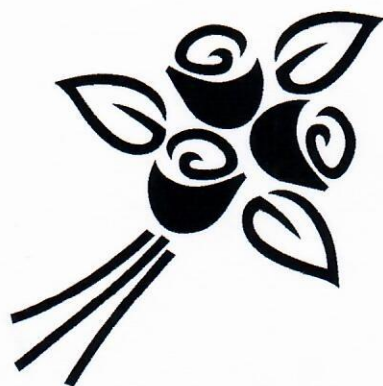
*Pár polních kvítků před Marií,
tak prostých, jak jen život sám,
vložených v naděj do vázy pod jeskyni
tišilo bolest mnohých ran.*

*Čas úcty přešel v hrubou sílu,
jež rovala duši i sklonila jí tělo.
A i když opuštěná stála v bodláči a pýru,
každého, třeba stokrát, vítala jak svého.*

*To, co je z lásky, nezahyne!
Je věčné, jak to prosté polní kvítí.
Kaplička s Matkou nad vsí znovu žije
a její bělost, pro dnešní i budoucí
zas do naděje svítí.*

GW

**Kaplička p. Marie v Kadletech byla znovu vysvěcena
30. května 1999. O její obnovu se za přispění obce zas-
loužil především p. Jiří Havránek.**

SLAVKOVSKÁ INICIATIVA SMÍŘENÍ

Možná, že někdo z vás již o této akti-
vitě slyšel, možná že se jí někdo zúčastnil,
předpokládám však, že mnoha lidem u nás
téměř nic neříká. A to už se na 18. září t.r.
chystá čtvrtá akce. Oč tedy jde?

Předně je třeba sdělit, že tato aktivita
nespadla z čistého nebe, ale zrodila se z nad-
šenců křesťanského vyznání, jimž není lhos-
tejná "budoucnost našeho národa i národů
ostatních, ale ani budoucnost jednotlivců -
dočasná i věčná". Na pozadí Slavkovské bitvy,
aktu nesmiřitelnosti, ostatně jako jakéhokoliv
konfliktu, jimiž se to v současné době jen
hemží, se ukazuje potřeba hledání toho lepšího
co je v nás, cest, které nás spojují, lásky a
tolerance i úcty ke svobodě, nanejvýš pot-
řebná.

Hledání lásky a tolerance je, nebo by
alespoň mělo být, vlastní všem křesťanským
církvím, chtějí-li dostát učení, k němuž se od-
volávají. A proto je pochopitelné, že právě ony
stály u zrodu celé iniciativy, neboť chtějí-li
nalézt smíření vůbec, musí nalézt především
cestu k sobě.

Jenže církve nestojí samy o sobě, ale
tvoří je lidé, lidé omylní, hříšní i smrtelní, z
nichž nikdo není vyvolen k tomu, aby se
vyvyšoval nad jiné, aby se před jinými uzavíral
a už vůbec ne byl nositelem té jediné pravdy.

Právě naopak by mělo být ctí pro každého, je-li nadán darem víry. Jejím výrazem by měla být pokora a trpělivost, neboť tím je jim dána i velká odpovědnost nejen za sebe, ale i za druhé, kterým se tohoto daru nedostává. Právě oni by svým příkladem a životem měli trpělivě hledat ty jednotlivé praménky porozumnění, otupující drobné nenávisti, aby se z nich pak nestal nesmiřitelný válečný proud, jenž smete všechno, i prostou lidskou důstojnost. Abychom všichni nechodili okázale oplakávat hroby zmařených životů a z jejich obětí si nedělali kult, jímž zastíráme svoje selhání tehdy, kdy jim naše úcta a naše tolerance mohla být mnohem platnější. A, nedej Bůh, aby naše nenávist přetrvávala i po smrti.

Právě proto je ona iniciativa otevřená pro všechny, nejen pro křesťany, je vyzváním na dlouhou a únavnou cestu, po jejíchž stranách nám bude nutno nahlédnout do mnoha zrcadel. A ty pohledy nebudou vždy příjemné! Vdat se na ni je věcí dobrovolnosti a morálky a mělo by to patřit k povinnostem nejen křesťanů, ale všech lidí, kteří myslí na budoucnost svých potomků a potomků svých bližních.

Zástupci některých obcí ze Sdružení obcí Ždánického lesa a Politaví dospěli k názoru, že tato iniciativa by se, pro výše uvedený význam, měla stát popudem k podobným aktivitám i u nich. Aby tato iniciativa se nestala jakousi tradiční poutí, v níž původně prostá a naléhavá myšlenka se ztrácí za fasádou vnějškové okázanosti, ale stala se skutečně živou mezi jednotlivými lidmi. Proto hledají způsoby, jak tento dialog přenést, jakou mu dát náplň a jak jej učinit přístupný pro všechny. Nestací, že tato iniciativa bude všeobecně uznávána jako dobrý a potřebný počin. Pro něj je potřeba něco udělat, aby se myšlenka stala nosnou pro duchovněji a

kulturnější vnímání světa, než je ono materiální požitkářství, plodící závist, vzájemnou izolaci a netoleranci. A pro to jsou potřební lidé. Lidé nadšení, odpovědní a cítící potřebu a povinnost hlásat evangelium i v životě.

Jiří Slabotinský

Vydává obec Kobeřice u Brna

Redakce: *Obecní úřad Kobeřice u Brna, Dolní 54, PSČ 684 01* ◦ tel/fax: 05/44222520

Odpovědný redaktor: *ing. Jiří Slabotinský, CSc.*

Povoleno Okresním úřadem ve Vyškově ◦ registrační číslo: *OkÚ/VY/04/94*

- *Zaslané příspěvky pokud nejsou vyžádány se nevracejí* ◦
- *Příspěvky otiskujeme v původním znění, bez jazykových úprav* ◦
- *Za otištěné příspěvky se honoráře nevyplácejí* ◦